

regeringens initiativer har overhalet forslagsstillernes forskellige forslag.

Det, der er grund til at tage afstand fra, er Dansk Folkepartis syn på en særlig indsats for at få integreret disse mennesker på det danske arbejdsmarked, som er en af de mest effektive måder til at integrere indvandrere og flygtninge og deres efterkommere i det danske samfund. Der er ikke tale om en forskelsbehandling i forhold til andre her i landet; der er tale om, at vi giver disse mennesker et bedre startgrundlag for at komme ind på arbejdsmarkedet og tage del i samfundslivet i det hele taget.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Når ministeren siger, at der ikke er tale om en forskelsbehandling, kommer det bag på mig, for ifølge det, som regeringen lagde frem i går, ønsker man at fremme private arbejdsgivers interesse i at ansætte ledige med en anden etnisk baggrund, og ud fra det princip giver man dem altså et tilskud på mellem 10 og 30 kr. i timen, tror jeg det er, for at ansætte en tovholder, som kan hjælpe de folk ind på arbejdsmarkedet.

Er det ikke kvalifikationer, der skal være afgørende for, om man får arbejdskraft i dag? Det er det åbenbart ikke efter regeringens opfattelse. Der er nogle bestemte grupper, der skal hjælpes ind på arbejdsmarkedet og oven i købet med tilskud, og så kan andre danske, som står uden et arbejde, bare sidde og se på.

(Kort bemærkning).

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Det er muligt, at ordføreren for Dansk Folkeparti ikke følger arbejdsmarkedslovgivningen så tæt, som hr. Mogens Andreasen gør. Hvis han gjorde det, ville han vide, at der med hensyn til en række forskellige grupper på arbejdsmarkedet er forskellige støttevilkår i en overgangsperiode for at fremme en bestemt udvikling.

Den udvikling, vi gerne vil have fremmet for indvandrere og flygtninge og deres efterkommere, er, at deres deltagelse på arbejdsmarkedet, deres erhvervsfrekvens, skal bringes på omgangshøjde med erhvervsfrekvensen for alle andre, så disse grupper på samme måde som alle øvrige kan få del i både de rettigheder og de pligter, der knytter sig til at opholde sig her i landet, og desuden yde en indsats på arbejdsmarkedet.

Vi kan konstatere, at der er nogle holdningsmæssige barrierer på en række virksomheder. Og ved hjælp af nogle støttemuligheder i en overgangsperiode giver vi mulighed for, at parterne kan se hinanden an, og det viser sig både i de isbryderordninger, vi har lavet for højtuddannede etniske minoriteter, og andre isbryderordninger for helt andre grupper, at det har en ganske stor effekt. Der er tale om særdeles fornuftige løsninger.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu synes jeg ikke, at ministerens skal indtage en – nej, jeg vil ikke bruge det ord, men så en bestemt holdning til, hvem ministeren mener er mest inde i tingene. Jeg fremfører blot, at vores holdning er, at det er en forskelsbehandling. Vi er bekendt med, at der er andre tiltag på arbejdsmarkedet, som måske kan minde om dette her, men jeg tror mere, det bunder i, at regeringen kan se, også via meningsmålingerne, at den har haft et problem.

Lars Kramer Mikkelsen (S):

Socialdemokratiet er enig i, at integration på arbejdsmarkedet er vejen frem for at løse en række sociale og kulturelle problemer med tilknytning til etniske minoriteter.

Vi mener i lighed med forslagsstillerne, at der er gjort en del for ligestillingen mellem kønne, og vi er også enige i, at der kan gøres mere, men man er dog nået et godt stykke af vejen.

Der kunne trækkes lange rækker af eksempler frem med personer, der på grund af en anden etnisk baggrund ikke har kunnet få arbejde. Det kan godt være, man kan finde et enkelt eksempel på det modsatte, men der kan trækkes stribes af eksempler frem, hvor unge og ældre med en anden etnisk baggrund end dansk ikke har kunnet få arbejde, og gennem den seneste tid har medierne fremvist utallige eksempler herpå.

Det er jo ikke nogen hemmelighed, at disse grupper af etniske minoriteter er kraftigt overrepræsenterede i ledighedsstatistikken. Unge mennesker sender stakkevis af ansøgninger, og reelt er det kun deres efternavn, der diskvalificerer dem. Her er det Socialdemokratiets opfattelse i lighed med forslagsstillernes, at det offentlige har en vigtig opgave og rolle, når disse problemer skal løses. Det offentlige skal gå forrest i indsatsen for at bekæmpe enhver form for diskrimination på arbejdsmarkedet, men regler,